

De Pyreneeëntocht: een Mariale route

Nog voor het ten einde lopen van de jongerensynode kwamen op acht augustus zestien Nederlandse en acht Spaanse jongeren aan in Torreciudad, ze hadden negen dagen gewandeld door de Pyreneeën alvorens deze bestemming met grote vreugde te bereiken.

5-11-2018

Bewogen om te gaan

Het was de jongerensynode er om te doen hoe de Kerk de jongeren kon leiden naar de volheid van het leven en de liefde en om jongeren te vragen om te helpen ontdekken wat de meest effectieve manieren zijn om de Blijde Boodschap te verkondigen. In verbondenheid met deze intentie werd vanuit Stichting Instudo, in samenwerking met een stichting uit Castellón (Spanje), een pelgrimage opgezet voor jongeren, die reeds een keer eerder vanuit Nederlands was ondernomen. Een wandeltocht, van Lourdes naar Torreciudad.

De eerste nacht was in Lourdes, de groep begon de dag met de Mis en een bezoek aan de grot aldaar. Met Maria van Lourdes wakend over hun rug werd hun tocht ingezet van ongeveer 200 km door de bergen. Voor de ene deelnemer was de tocht een kans om zichzelf te bewijzen dat gamen geen centraal thema was in zijn leven. Waar de ander groot fan

was van fysieke activiteiten. Weer een ander ging uit trouwe gewoonte mee met de zomerreizen van Stichting Instudo. Naast het avontuur wat ze toelonkte, was er duidelijk een tweeledige motivatie om te gaan.

Geest en lichaam

Philip had nog nooit zo'n grote Mariale bedevaart gedaan. Dit was een kans om te groeien in liefde voor Maria en voor het gebed. Ook José liet weten dat hij zijn geloof wilde verbeteren. Deze geestelijke zorg en aandacht is een aspect wat deze tocht voor veel van de deelnemers uniek maakte en het viel ze op dat ze snel konden levelen met elkaar. Er was dagelijks een Mis, er werden voordrachten gegeven en een aantal meditaties werden verzorgd door de priester.

Voor Wouter was de geestelijke begeleiding een extra leerzaam element van de reis. Hij zag het niet

alleen als kans om te spreken over geloof, maar ook als kans om advies te vragen en vragen te stellen aan mensen die meer ervaring en kennis hadden op dit gebied.

“Doordat je tijdens het wandelen toch ergens over moest praten, was het ook gemakkelijker om wat zwaardere onderwerpen aan te snijden. Ik merkte dat jongeren van mijn eigen leeftijd vaak met dezelfde geloofsvragen te kampen hadden als ik, waar ik dan goede gesprekken mee kon voeren.”

Vreugde bij moeilijke momenten

Een van de deelnemers merkte op dat hij ondanks de zwaardere momenten plezier had.

“Ik vond het belangrijk om te proberen bepaalde minder leuke taken vooral een het begin en aan het einde van de dag met een positieve instelling te doen, en de

algemene dingen die invloed hadden op de groep ook op die manier aan te pakken. Ook door bijvoorbeeld pijn of vermoeidheid met een korreltje zout te nemen en er grappen over te maken. Ik merkte dat ik daardoor veel meer plezier had omdat de sfeer beter werd. Ik vond het ook fijn als anderen er positief in stonden.”

Weinig elektronica, veel vriendschap

Tijdens de wandelingen in de bergen met prachtige vergezichten, waar elke dag wel een ander landschap aan het licht kwam, ontstonden goede gesprekken tussen de jongeren. Tijdens een van die gesprekken vond een deelnemer inzicht over een voor hem gepast beroep en hij voelde zich bemoedigd om meer piano te spelen wanneer hij weer thuis was.

De jongeren ontdekten in hun gesprekken dat ze vaak dezelfde

problemen tegenkwamen in hun leven als de anderen. De gesprekken, vaak luchtig en grappig begonnen, bracht ze regelmatig tot serieuzere onderwerpen. Onderwerpen die ze normaal gesproken, tijdens de beslommeringen van het dagelijks leven, nooit zo op tafel zouden gooien. Door de omgeving waarin de reis verliep gebruikten ze tijdens deze reis hun electronica in veel mindere mate. Jose zei: “Als ik naar een andere locatie op vakantie zou zijn gegaan dan had ik waarschijnlijk meer op mijn telefoon gezeten.” Een van de andere deelnemers vertelt: ‘Na de reis vond ik het fijn om te zien dat ik eigenlijk niks belangrijks gemist had. Dat zet je dan wel aan het denken waarom je in het dagelijks leven dan wel tijd aan sociale media besteed.’

De bestemming

Waar Maria van Lourdes een biddende houding had, kwam de groep in Torreciudad aan bij Maria met het kindje Jezus op haar schoot (Zetel van de Wijsheid), waar ze hun inspanningen en vermoeidheid konden aanbieden. Naast het gebed voor de jongerensynode die op 28 oktober 2018 eindigde, beleefden deze jongeren op hun tocht van Maria naar Maria, de Blijde Boodschap. 'Omnes cum Petro, ad Iesum per Mariam', allen met Petrus, naar Jezus door Maria.

Wat ze enkele maanden later zeggen?

"Ik ben gesterkt in mijn geloof."

"Vrijwel dagelijks denk ik nog terug aan de verschillende etappes van onze tocht."

"Ik heb tijdens de tocht iets geleerd wat ik in het dagelijks leven nog veel gebruik om mezelf te motiveren voor

de minder leuke dingen in het leven. Bepaalde taken wil je soms zo lang mogelijk uitstellen, maar wanneer je er in bepaalde maten van leert te genieten en ze opdraagt aan God, zijn ze lang zo vervelend niet."

pdf | Document automatisch
aangemaakt door [https://
dev.opusdei.org/nl-nl/article/de-
pyreneeentocht-een-mariale-route/](https://dev.opusdei.org/nl-nl/article/de-pyreneeentocht-een-mariale-route/)
(6-8-2025)